

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΗ ΣΟΛΟΜΟΥ

Ἡ προσπάθεια τὴν ὁποία κάνει τὸ Κράτος γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ὑπαίθρου, θὰ ἐνισχυόταν σημαντικώτατα ἂν πολλαπλασιάζονταν τὰ κίνητρα ποὺ θὰ ἔκαναν τοὺς κατοίκους νὰ μένουν στὰ χωριά τους ἀντὶ νὰ συγκεντρῶνται στὶς πόλεις ἢ νὰ μεταναστεύουν.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι προπάντων τὸ χειμῶνα ἢ διαμονὴ στὴν ὑπαίθρο εἶναι ἀνιάρωτα καὶ ἡ πλήξη καὶ ἡ κατάθλιψη ποὺ αἰσθάνονται οἱ κάτοικοι κάθε ἄλλο πρὸς προάγει τὴ διάθεσή τους γιὰ ἐργασία.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν σὲ τί νὰ ἀποβλέψουν. Ἀκόμα καὶ στὴν ἐκκλησία δὲν μποροῦν νὰ πᾶνε τὴν Κυριακή, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ περισσότερα χωριά λείπει ὁ παπάς.

Δὲν ὑπάρχουν οὔτε τὰ στοιχειωδέστερα μέσα ψυχαγωγίας καί, ὅπως ὅλοι ξέρουμε, οἱ χωρικοὶ ἀναγκάζονται νὰ μένουν στὰ σπίτια τους ἢ νὰ καταφεύγουν στὸ ἀπαίσιο καφενεῖο ἢ μαγαζὶ τοῦ χωριοῦ, τὸ ὁποῖο κατὰ κανόνα τοὺς δημιουργεῖ δαπάνες. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει νὰ προσφέρει ἄλλη ψυχαγωγία ἀπὸ τὴ χαρτοπαιξία ἢ τὴ στείρα συζήτηση καὶ τὸ κουτσομπολιὸ ποὺ διεγείρουν τὰ ταπεινὰ ἔνστικτα καὶ τὸ φθόνο καὶ μεγαλοποιεῖν τὶς στερήσεις τὶς ὁποῖες ὑφίστανται οἱ ἀγρότες σχετικὰ μὲ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ τὶς ἀπολαύσεις ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφάλιζε ἡ μετακίνησή τους ἀπὸ τὸ χωριὸ στὴν πόλη.

Τὸ λεγόμενον «καφενεῖο» τοῦ χωριοῦ δὲν ἔχει οὔτε ἐφημερίδες, καὶ πολὺ λιγότερο περιοδικὰ ἢ βιβλία γιὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν κατοίκων. Σπάνια ἔχει ραδιόφωνο. Καὶ φυσικὰ δὲν ἔχει τηλεόραση.

Τὸ Κράτος, γιὰ τὴν καλύτερη διαβίωση τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, χορηγεῖ στεγαστικὰ δάνεια μέσφ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, σὲ ὅποιον τὰ ζητήσῃ, πράγμα ἐξαιρετικὰ σημαντικό γιὰ ὅσους δὲν ἔχουν στέγη. Κι' ὅσοι ὁμως ἔχουν στέγη, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἓνα κέντρο ψυχαγωγίας μὲ μορφὴ λέσχης, ὅπου θὰ ὑπάρχῃ ἀναγνωστήριο, τεχνικὰ παιχνίδια (τάβλι, σκάκι, ντάμα κτλ.) καὶ ὅπου θὰ ὀργανώνωνται γιορτὲς καὶ ἐκδηλώσεις καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα θὰ προάγουν τὴ σκέψη καὶ θὰ περιορίζουν τὴν πλήξη καὶ τὴν ἄγονη συζήτηση. Μὲ τὴ γενίκευση μάλιστα τῆς ἠλεκτροδοτίσεως σὲ ὅλη τὴν ὑπαίθρο, τὸ Κέντρο αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ τηλεόραση ἢ τουλάχιστο ραδιόφωνο.

Στήν Ἑλβετία, ὁ ἀγρότης τῶν ὄρειων περιοχῶν, ὅπου δὲν φτάνει αὐτοκίνητο ἀλλὰ μόνο τηλεφῶνικ ἢ μοτοσυκλέτα, ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ συγχάζη στὰ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα τῆς περιοχῆς του, ὅπου μπορεῖ νὰ χορεύη, νὰ βλέπη κινηματογράφο, νὰ παίξη μπιλιάρδο καὶ ἄλλα διασκεδαστικὰ παιχνίδια πού τοῦ δίνου τὴν εὐκαιρία νὰ συναντᾶται μὲ τοὺς συντοπίτες του μὲ συνθῆκες πολιτισμένες.

Στὰ δικὰ μας ἀπομακρυσμένα χωριά δὲν ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα, καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀγροτῶν μας κατὰ κανόνα εἶναι τέτοια πού δὲν τοὺς ἐπιτρέπου νὰ ξοδεύωνται γιὰ νὰ πᾶν στὴν πόλη γιὰ ψυχαγωγία. Γι' αὐτὸ πρὸς τὸ παρὸν δὲν μποροῦν νὰ λειτουργήσουν κέντρα εὐπρεπῆ σὰν ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ εἶναι τόσο ἀναγκαῖα ἢ ψυχαγωγία ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς παραγωγικότητος, ὥστε ἡ σχετικὴ κρατικὴ ἐπένδυση γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν κέντρα ψυχαγωγίας θὰ καλυφθῆ πολλαπλάσια.

Ἡ δαπάνη γιὰ νὰ ἀναγερθῆ ἓνα κατάλληλο οἶκημα μὲ ἐμβαδὸν περίπου 100 τ.μ. θὰ ἦταν γύρω στὶς 150.000 δραχμὲς καὶ θὰ μπορούσε νὰ γίνη μὲ χαμηλότοκη δανειοδότηση τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι πολλοὶ συνοικισμοὶ ἢ κοινότητες ἔχουν πόρους ἀπὸ κληροδοτήματα κ.ἄ, πού θὰ μπορούσαν νὰ τοὺς διαθέσουν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ δανείου.

Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι σὲ κάθε σχεδὸν Κοινότητα, συνταξιούχοι, εἰσοδηματίες, μετανάστες, οἱ ὅποιοι θὰ μπορούσαν νὰ συμβάλουν.

Οἱ κάτοικοι ἐπίσης θὰ μπορούσαν νὰ συνεισφέρουν τὴν ἐργασία γιὰ τὴν οἰκοδομή, ὁπότε ἡ δαπάνη θὰ περιοριζόταν καὶ τὸ δάνειο θὰ ἦταν ἀκόμα μικρότερο.

Ἡ ἐπίβλεψη τοῦ Κέντρου θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνη ἀπὸ τὸ δάσκαλο ἢ τὴ δασκάλα τοῦ χωριοῦ.

Ἐνα τέτοιο κέντρο θὰ συνέβαλλε καὶ στὴν καλύτερη ἐκπαίδευση τῶν κατοίκων στὶς γεωργικὲς ἐπιδόσεις τους, ἐπειδὴ θὰ ὑπῆρχε ὁ χῶρος γιὰ νὰ γίνωνται διαλέξεις ἀπὸ κρατικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἄλλους εἰδικούς ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ παρακολουθοῦν μετὰδοση σχετικῶν προγραμμάτων ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση.

Κάτι τέτοιο θὰ εἶχε ἀνυπολόγιστη σημασία γιὰ τὴν παραγωγικότητα τῆς ὑπαίθρου.